

Мнение

Джебчи за милиарди

„Мачът“ между гражданското общество и отбора на червените тоги е пред своя финал

Славчо КЪНЧЕВ*

Всъщност те са българските оспабендеровци на машинациите per fas et nefas, т. е. с всички позволени и непозволени средства. Когато е необходимо за постигане на целите им, даже умело практикуват социално инженерство. Талантливо изфабрикуват примамливи миражи за масова консумация. И докато хората се зомбират от поредната сладникава псевдонадежда, те ограбват реалността в България, за да попълнят колекциите си от финикийски знаци, и то на пачки.

...Годината е 1999. На стартовото блокче е опънал шпайк проектът „Симеон Саксбургготски“. В него на едноименния господин е отредена

роля, макар и второстепенна

Затова и както подобава, му се следва заслужен, макар и скромнен, само от няколкостотин милиона лева, хонорар. Главните роли и главните хонорари са за авторите на проекта - джебчиите на едро.

Започва същинската история за требването на полагаемия се на Симеон Саксбургготски хонорар.

През тази същата 1999 г. там някъде по рафтовете на архивите на Софийския градски съд тихомълком прашава, още от 1928 г., един проектонотариален акт. Незаверен като действителен юридически документ за собственост. Е, ако нотариус Тодор Капитанов - IV нотариус при Софийския окръжен съд, беше приел основателността на фактичката страна за издаването на този нотариален акт, то той би бил записан в т. VIII под № 159, регистър 159, дело № 328/1928 г. И би удостоверил, след процедура на обстоятелствена проверка, че Интендантството на Цивилната листа (държавната институция, обслужваща цар Борис III), е собственик на недвижим имот в землището на с. Горни Лозен, Софийско - имение (стопанство в местността Врана от около 2650 дка), но не самият цар Борис III да е в качеството му на собственик.

Но не би. Нотариус Тодор Капитанов отказва да завери този „Проектъ Оригиналъ“, а именно по тази причина в т. VIII, под същия номер 159, регистър 159, но вече като съвсем друго нотариално дело - № 257/1928 г., обгербван със съответните таксови марки за 150 лв., е заверен - като действителен - напълно различен документ за собственост. Отнася се не до имението - стопанство в местността Врана, а за придобиване на право на собственост върху недвижим имот чрез обстоятелствена проверка - селище около 2 дка и ливада от около 3 дка в землището на с. Обрадовци, Софийска околия, от две съвършено различни лица: Стоичко Грозданов и Мито Стоичков

Грозданов, нямаша нищо общо с Интендантството на Цивилната листа.

Сагата с т. нар. царски имоти продължава вече повече от десет години. Тя отразява непримиримостта на гражданското общество у нас спрямо незаконните машинации за въвеждане на лицата Симеон Саксбургготски и Мария-Луиза Хробок, като наследници на бившия цар Борис III, както и на други наследници по линия на бившия цар Фердинанд, във владение на различни недвижими имоти в България. От дистанцията на времето съм категоричен, че е налице

една „матросовска себеприцателност“

на магистратите от прокуратурата, която възпрепятства върховенството на закона.

Хронологията на процесуалните маневри на червените тоги е недвусмислена: още през 2003 г. Яне Янев поставя проблема пред тогавашния главен прокурор Никола Филчев, но прокуратурата буквално го пуска „в коша“ и в абсолютно нарушение на всички законови срокове за извършване на разследване се произнася формално чак през 2008 г. без никакви правни последствия за нарушителите. През същия отрязък от време, в 2006 г., прокурор Моника Малинова от Софийската градска прокуратура прекратява преписката, без да е изяснила изчерпателно фактичката страна на казуса: налице ли са или не закононарушения при въвеждане във владение на горепосочените лица. Две години по-късно нейната колежка М. Ачкаканова - зам. окръжен прокурор на Окръжна прокуратура - София, прекратява пък преписка от 2006 г. по описа на СОП, отново

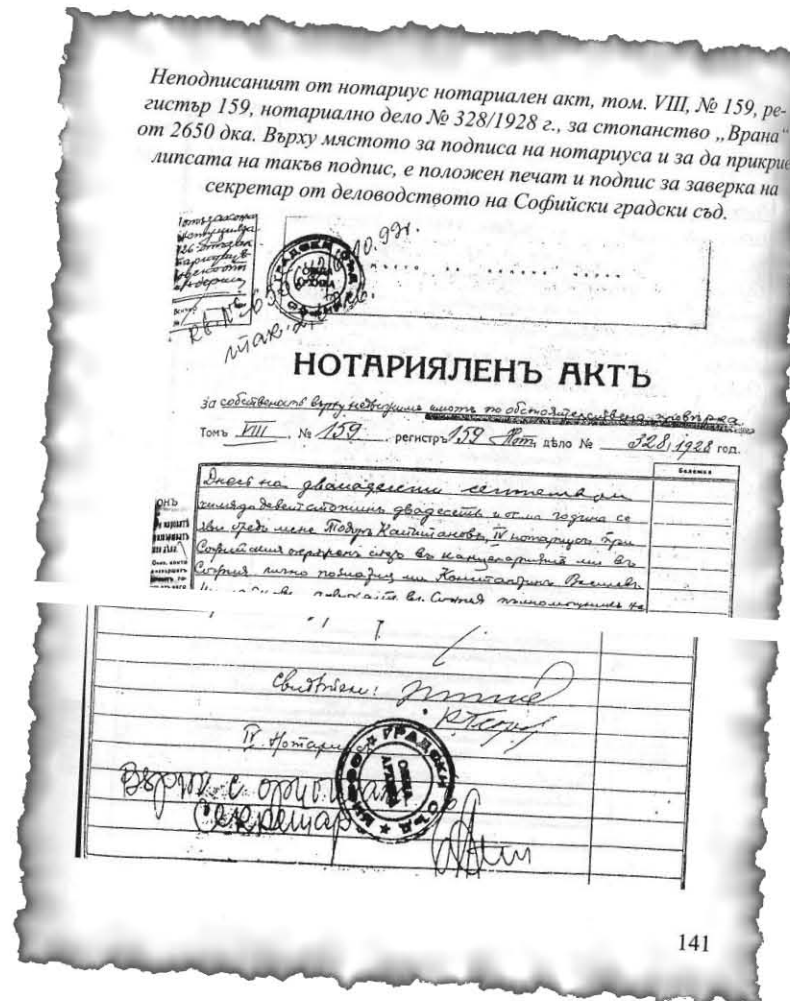
свързана с т. нар. царски имоти.

След подадения през 2009 г. сигнал от Асоциацията за борба против корупцията в България (А. Б. К. Б.), пак по същия проблем, в Апелативната прокуратура - София, се произнесе прокурор М. Лазарова, като отново по стандартния формален начин прекрати преписката поради „липса на престъпление“. Разследването е дали е осъществено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК, с цел лична облага поради факта, че е било извършено въвеждане два пъти във владение на по 4 521,479 дка гори от страна на поземлената комисия в Самоков на горепосочените „наследници“.

Послевалото обжалване от А. Б. К. Б.

отново е отхвърлено, този път от прокурор Павлина Николова от Върховната касационна прокуратура. Въпреки че изобщо не е било разследвано налице ли е облага на членове от поземлената комисия, както и дали те не са били обект на партиен натиск. Още по-малко е била разследвана машинацията, свързана с имението „Врана“, за престъпление по чл. 308, ал. 3 и чл. 310, ал. 1 от НК.

Софийският градски съд по искане на пълномощника на Симеон Саксбургготски и Мария-Луиза Хробок Асен Ошанов издава заверено копие от документ от 1928 г. Какво всъщност представлява той? Това е споменатият вече проектооригинал за нотариален акт, въз основа на обстоятелствена проверка, но първата му страница е била преснета, като е било заличено изписаното в най-горния десен ъгъл „Проектъ Оригиналъ“, а печатът на Софийския градски

съд много ловко е поставен точно на мястото, където е следвало да се намира подписът на нотариуса. Но проектооригиналът не е бил подписан от нотариус. Затова и не е бил изобщо обгербван с таксова марка. А издаденото копие съвсем не случайно не е било представено за доклад пред съдия.

Трябва специално да отбележа изключителната почтеност на Тодор Капитанов, IV нотариус при Софийския окръжен съд, благодарение на който съществува доказателство за действителността на вписването на „проектооригинала“ на нотариален акт за собственост върху недвижим имот по обстоятелствена проверка, том VIII № 159, регистър 159, нотариално дело № 328/1928 г. Ето защо нотариусът Тодор Капитанов в пълно съответствие със закона за нотариусите и мировите съдии, които извършват нотариални дела, е подвързал неподписания от него нотариален акт за собственост върху недвижим имот по обстоятелствена проверка, том VIII, № 159, регистър 159, нотариално дело № 328/1928 г., от 12 септември 1928 г., в книгата за нотариални актове, като напълно законосъобразно не е зазел неговото действие. Поради това, вместо да даде следващия номер 160 на нотариалния акт за право на собственост върху недвижим имот, признато чрез обстоятелствена проверка, по нотариално дело № 257/1928 г., извършен два дена по-късно, след представянето на гореупоменатия „проектооригинал“, на 14 септември 1928 г. нотариус Тодор Капитанов вписва под том VIII, № 159, регистър 159, нотариално дело № 257/1928 г., именно споменатите по-рано съвършено различни лица - Стоичко Грозданов и Мито Стоичков Грозданов, които по давност стават собственици върху имоти в землището на с. Обрадовци, Софийска околия.

По този начин се опровергава твърдението на пълномощниците

на Симеон Саксбургготски и Мария-Луиза Хробок, че оригиналът на нотариален акт том VIII, № 159, нотариално дело № 328/1928 г., е унищожен, поради изтекъл срок на съхранение. ПОДПИСАН ОРИГИНАЛ НА ТАКЪВ НОТАРИАЛЕН АКТ ПРОСТО НЕ СЪЩЕСТВУВА В ДОКУМЕНТАЛНОТО ПРОСТРАНСТВО. А за да прикрият липсата на действителен, вписан в нотариалните кни-

ги нотариален акт за придобиване право на собственост върху имението „Врана“ от около 2650 дка, в землището на с. Горни Лозен, Софийско, макар и по давност, в полза на Интендантството на Цивилната листа, Симеон Саксбургготски и Мария-Луиза Хробок, чрез своя пълномощник Асен Ошанов, се снабдяват със съдебно удостоверение, изх. № нот. дело 328/1928 г., II нотариус от 19. 02. 2004 г., в което се посочва, че в Актовата книга (том VII от 1927 г., том VIII от 1927 г. и том IX от 1928 г.), на IV нотариус при Софийския окръжен съд, е описан нотариален акт за собственост върху недвижим имот по обстоятелствена проверка - том VIII, № 159, нотариално дело № 328/1928 г.

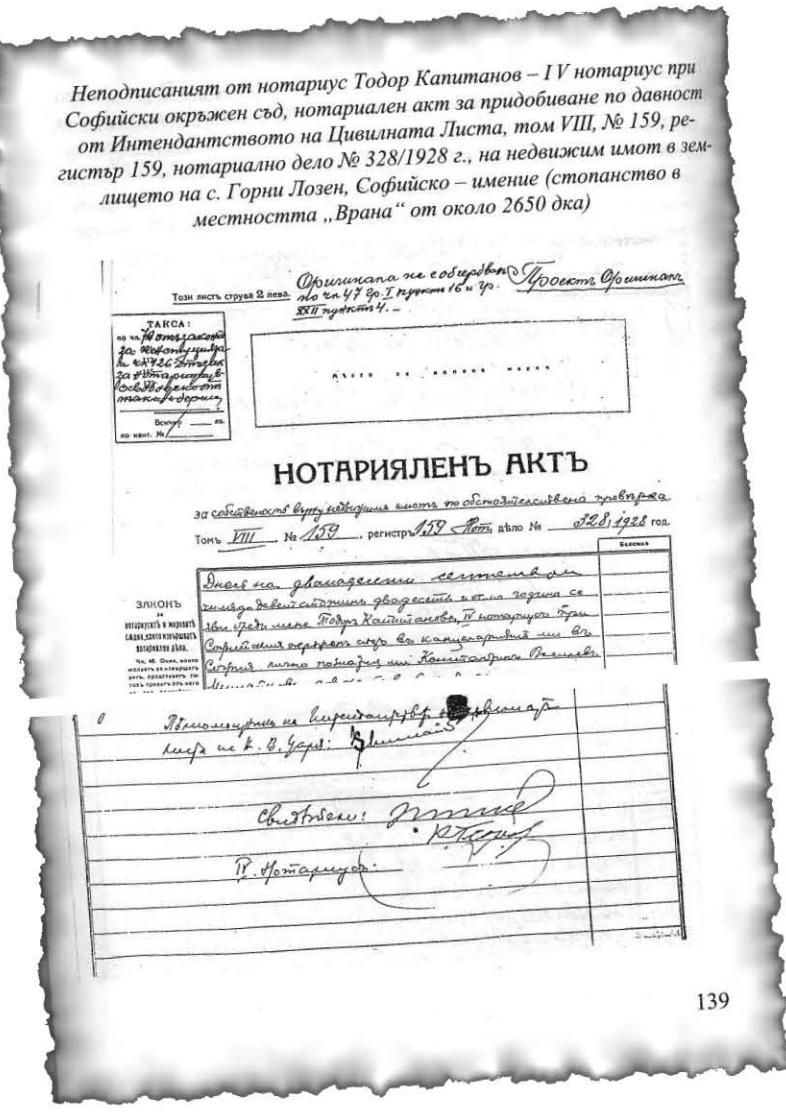
Ето че „мачът“ между гражданското общество и отборът на жените и мъжете в червени тоги е пред своя финал. Засега резултатът е 1:0.

Успешният удар

срещу върховенството на закона е след точно попадение на Софийската районна прокуратура. „Златен гол“. На Елена Ангелова Пунгова, в качеството ѝ на „младши специалист“ - зав. служба в Съдебната палата - обща архива, е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 311, ал. 1 - съставяне на официален документ, в който са установени неверни обстоятелства - визира се „проектооригиналът“ на нотариалния акт за „Врана“, неиздаден като действителен.

По този начин СРП окончателно осуетява възможността досъдебното производство да бъде по чл. 310, ал. 1, срещу длъжностно лице, което е преправило съдържание на официален документ, с цел имотна облага. Като в хода на разследването бъдат установени заинтересованите съучастници, срещу които също да бъде повдигнато обвинение, но вече по чл. 308, ал. 3, с последващо отнемане на имотната облага (имението „Врана“), в полза на държавата. Наги именно това е целта - на Симеон Саксбургготски в никакъв случай да не се наложи да връща дори част от „хонорара“.

Но отборът в червени тоги притежава не само дългогодишна разнообразна практика, а и задълбочена теоретична подготовка. И знае как умело да помогне на съда да надпише папката по делото за криминалното прехвърляне на собствеността върху имението „Врана“ със „Случаят е приключен, забравете!“

* Авторът е председател на УС на Асоциацията за борба против корупцията в България.